

KESTÄVÄ

VEROTUS

Käyntiosoite:

Mikonkatu 8 A, 6. krs,
00100 Helsinki

Postiosoite:

PL 421, 00101 Helsinki

Puhelin:

09 131 521

Sähköposti:

sttk@sttk.fi

www.sttk.fi

**STTK:n tavoitteet
verotuksen kehittämiseksi
2019–2023**

KESTÄVÄ VEROTUS

Kestävä verotus pelastaa hyvinvointivaltion

Jos haluamme siirtää suomalaisen hyvinvointivaltion seuraaville sukupolville ja taata sen laadukkaat palvelut tulevaisuudessakin kaikille kansalaisille, pitää verotuksen rakennetta kehittää ja uudistaa. On tärkeää ennakoida mistä lähteistä verotulot tulevaisuudessa kerätään. Digitalisaation myötä esimerkiksi yhä suurempi osa palveluista ja kaupasta tapahtuu sähköisesti ja valtioiden rajat ylittäen. Ansiotyöstä maksettavat verot ja sosiaaliturvamaksut muodostavat noin kaksi kolmannesta kaikista kerättävistä veroista. On mahdollista, että työn murros ja digitalisaatio johtavat merkittävään työsuhteisen työn vähenemiseen tai niistä maksettavien palkkojen, ja siten verotulojen alenemiseen. Muutos haastaa nykyisen verojärjestelmämme.

STTK uskoo, että hyvinvointivaltion pelastaminen on mahdollista kestävä verotuksen avulla. Pitämällä veropohja mahdollisimman tiiviinä voidaan kokonaisveroaste säilyttää maltillisena. Haluamme palauttaa verotuksen mukaan talouspolitiikan keinovalikoimaan. Se on tehokas työkalu, joka tuo lisää liikkumatilaa esimerkiksi talouden tasapainottamiseen ja velkaantumisen hillitsemiseen.

Veropolitiikassa on kyettävä yhdistämään julkisten palveluiden riittävä rahoitus, työn tekemisen kannattavuus, talouskasvu, tuottavuus sekä kestävä kehitys. Pidämme tärkeänä arvona tasaista tulonjakoa, koska uskomme, että suuret tulo- ja varallisuuserot ovat kasvun este. Riittävän tasainen tulonjako varmistaa myös kansalaisten välisen sosiaalisen liikkuvuuden, yhdenvertaisen ja oikeudenmukaisen yhteiskunnan sekä yritysten vakaan toimintaympäristön. Työn verotuksen tulisi nykyistä paremmin tukea työn tekemistä ja teettämistä. Työn tulisi aina olla sosiaaliturvaan verrattuna kannattavampaa.

Kokonaisveroastetta ei ole perusteltua muuttaa

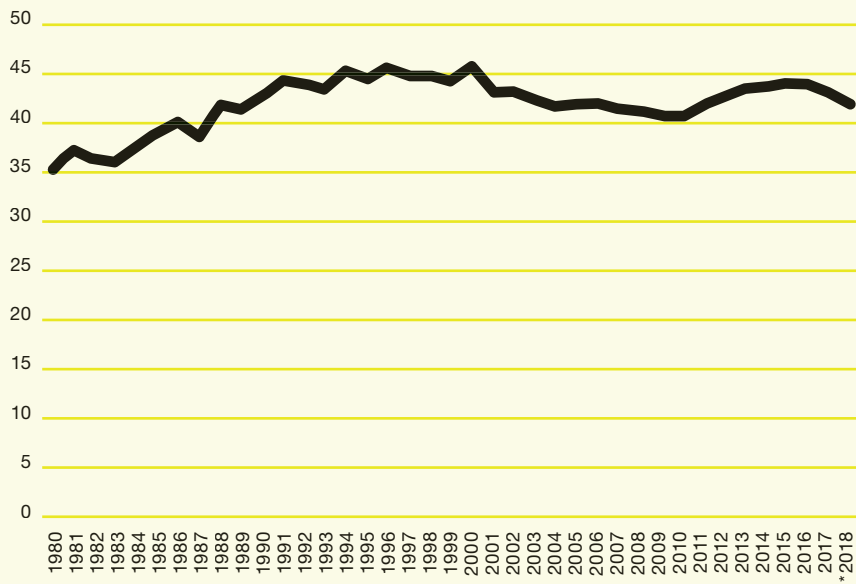
Kokonaisveroastetta ei tulisi muuttaa päätösperäisesti, jos haluamme turvata hyvinvointipalveluiden ja etuuksien rahoituksen. Veroasteen sisällä tulisi kuitenkin tehdä talouskasvua ja työllisyyttä tukevia ratkaisuja. Samoilla keinoilla päästäisiin myös nykyistä parempaan julkisen talouden tasapainoon.

Suomen veroastetta pidetään kansainvälisesti vertailtuna korkeana. Korkean veroasteen ja inhimillisen hyvinvoinnin välillä on kansainvälisessä vertailussa nähtävissä suora yhteys. Vaikka kaikissa pohjoismaissa veroaste on korkea, myös yhteiskunnan vakaus, turvallisuus, sosiaalinen oikeudenmukaisuus sekä esimerkiksi kansalaisten luottamus viranomaisiin, hallintoon, oikeuslaitokseen tai pankkijärjestelmään on maailman huippua.

Eri maiden verojärjestelmät poikkeavat niin merkittävästi toisistaan, että niiden kokonaistasovertailu on ongelmallista. Vertailut kuvaavat esimerkiksi julkisen sektorin tuloja tai suurta osaa niistä, mutta eivät lainkaan menoja tai niiden käyttötarkoitusta. Veroastetta tärkeämpi kysymys olisikin, kuinka kerätyt veroeurot käytetään. Jos ne käytetään kasvua ja työllisyyttä tukevalla tavalla, korkea veroaste ei ole kasvun este.

Veroastevertailut eivät huomioi myöskään erilaisia tapoja järjestää perhetukia. Suomessa perhetuet ovat suoraa tulonsiirtoa. Monissa Euroopan maissa perhetuet on järjestetty verovähennysten kautta. Tämä nostaa Suomen veroastetta vertailussa. Myös työeläkkeet rahoitetaan veroluonteisella maksulla, joka monista muista maista poiketen on Suomessa pakollinen.

Kuva 1. Kokonaisveroaste Suomessa (%)

*ennuste

Veropohjaa tulee laajentaa

Veropohjan laajentaminen ja tiivistäminen avaisi mahdollisuuksia pieni- ja keskituloisten tuloverotuksen keventämiseen. Kulutukseen ja työhön kohdistuvien verojen osuus kaikista veroista ja pakollisista maksuista on Suomessa suurempi kuin EU-maissa keskimäärin. Pääomiin kohdistuvien verojen osuus taas on Suomessa merkittävästi alhaisempi. Verorakennetta olisikin perusteltua muuttaa siten, että pääomien sekä varallisuuden osuus nousisi ja työn laskisi. Näin työn tekemisen verotus säilyisi kohtuullisena. Pääomien ja varallisuuden verotusta taas voidaan kiristää ilman merkittäviä haitallisia vaikutuksia ja lisätä samalla sijoitusmuotojen välistä neutraalisuutta.

Tehokas tapa veropohjan tiivistämiseen on kitkeä harmaan talouden ja veronkierron ilmiöitä. Harmaa talous vähentää rehellisen yritystoiminnan kannattavuutta ja vaikeuttaa siten yritysten välistä kilpailutilannetta. Harmaan talouden torjumisen viranomaisresursseja tulee lisätä.

Yritysten on maksettava oma reilu osuutensa veroista, sillä ne hyötyvät yhteiskunnan tarjoamista koulutuksen ja infrastruktuurin kaltaisista julkishyödykkeistä. Suuret yritykset kykenevät optimoimaan verotuksensa pk-yrityksiä tehokkaammin. Osakeyhtiöiden omistuksen piilottava hallintarekisteri tulisi avata.

Veroparatiisien kautta tapahtuvan veronkierron estämisen pitäisi olla yksi seuraavan hallituksen keskeisistä veropoliittisista toimintalinjoista. Aggressiivisen verosuunnittelun hillintä on korkealla sekä OECD:n että Euroopan unionin asialistalla. Suomelle olisi eduksi olla aktiivisesti mukana kansainvälisessä yhteistyössä ja tukea vahvasti EU:n veronkierron estämiseen tähtäviä aloitteita. EU:n veronkiertopakettien merkittävin muutos liittyy korkojen vähennysoikeuksien rajoitusten laajentamiseen. Tämä tiivistäisi

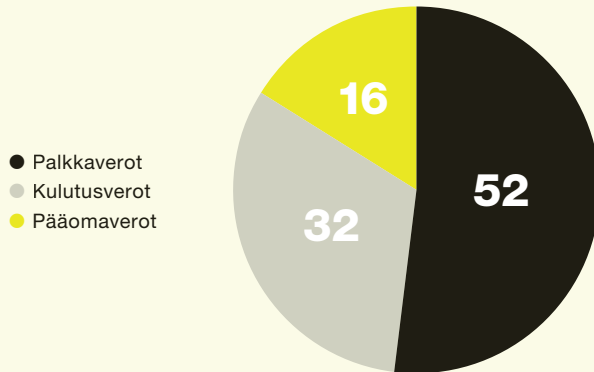
veropohjaa ja sen voi nähdä tasoittavan oman sekä vieraan pääoman verokohtelua.

On todennäköistä, että joudumme tulevaisuudessa etsimään uusia verotuottojen lähteitä riittävän verokertymän varmistamiseksi ja hyvinvointivaltion ylläpitämiseksi. Lisätuottoja voidaan saada esimerkiksi laajentamalla nykyisten veromuotojen veropohjaa, kiristämällä niiden verokantoja tai etsimällä uusia verotettavia kohteita. Uusilla veropohjilla voisi olla fiskaalisen tavoitteen lisäksi myös toimintaa ohjaavia tavoitteita.

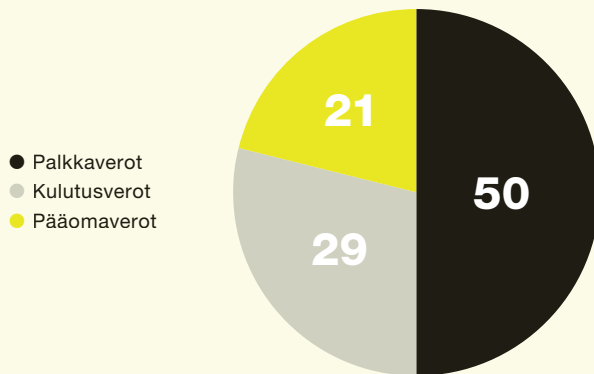
Yksi mahdollinen uusi verotuksen kohde voisivat olla bitit, vaikka digitaalisen talouden verotus vaatisikin toimiakseen hyvin laajan kansainvälisen toteutuksen. Digitalisaation myötä tietoliikenneverkoissa liikkuvan tiedon määrä kasvaa huimaa vauhtia. Bittivero voisi olla sidottu liikkuvan tiedon arvon sijasta myös sen määrään. Pienellä verolla olisi mahdollista saavuttaa iso kertymä. Verotuksen tulisi olla teknologianeutraalia. Digitaalisesta liiketoiminnasta saatavien tulojen verotukselle etsitään EU-tasolla ratkaisuja koskien internetissä toimivien suurten digiyritysten maakohtaisten myyntitulojen verottamista. Vero koskisi esimerkiksi mainonnasta ja käyttäjädatabasta tulevia tuloja sekä erilaisia palvelualustoja.

Rakennusalalla on torjuttu harmaata taloutta pakollisella veronumerolla, jonka on oltava nähtävillä jokaisen työntekijän tunniste-kortissa rakennustyömaan alueella. Rakennusalalla arvioidaan, että käytännöllä on ollut myönteinen vaikutus harmaan työvoiman vähenemiseen. Veronumeron ja tunniste-kortin käyttöönottoa tulee laajentaa muillekin harmaan työvoiman riskialueille, kuten ravintola-alalle.

Kuva 2. Verotuksen rakenne Suomessa 2015 (%)

Kuva 3. Verotuksen rakenne EU-keskiarvo 2015 (%)

Lähde: EU-komissio

Verotuksen rakennetta tulee muuttaa EU-maiden keskiarvon suuntaan, jossa omaisuus- ja pääomaverojen osuus on suurempi ja työn verotuksen osuus pienempi.

Yhtenäisempi arvonlisäverokanta parantaisi verotuksen tehokkuutta

Talouden tehokkuuden kannalta optimaalisessa arvonlisäverojärjestelmässä olisi laaja veropohja ja vain yksi verokanta. Kun osa kulutuksesta on joko kokonaan arvonlisäveron ulkopuolella tai alennetulla verokannalla verotettua, se johtaa erilaisiin vääristymiin. Tästä huolimatta monissa EU- maissa on kuitenkin useita alennettuja arvonlisäverokantoja tai osa kulutuksesta on kokonaan arvonlisäverotuksen ulkopuolella. Nykyinen arvonlisäverojärjestelmä ei täytä hyvän kulutusverotuksen ehtoja sisämarkkinoiden toiminnan kannalta sen paremmin EU-maissa kuin Suomessakaan.

Arvonlisävero tuottaa Suomessa viidesosan kaikista verotuloista eli noin 20 miljardia euroa vuodessa. Suomessa arvonlisäveron pohjasta puuttuu noin 40 prosenttia kansantalouden kulutusmenoista. Arvonlisäverosta on vapautettu yksityiset terveys- ja sosiaalipalvelut, rahoitus- ja vakuutus toiminta, asuntojen vuokraus ja hallinta sekä koulutuspalvelut. Alennettujen verokantojen aiheuttama verotuki on noin kolme miljardia euroa vuodessa. Jos arvonlisäveropohja laajennettaisiin kaikkea kulutusta koskevaksi ja alennettuja arvonlisäverokantoja vähennettäisiin, niin nykyistä yleistä 24 prosentin verokantaa olisi mahdollista alentaa useita prosenttiyksikköjä ilman, että verotuotot vähenisivät. Mahdollisuutta arvonlisäverokantojen yhtenäistämiseen tulisikin selvittää. Alennettujen arvonlisäverokantojen vähentäminen tulisi kuitenkin toteuttaa asteittain.

Alennetuilla arvonlisäverokannoilla (10 % ja 14 %) halutaan yleensä tukea välttämättömyyshyödykkeitä tai palveluita, joita käyttävät enemmän pienituloiset. Tulonjakoon vaikuttaminen arvonlisäveron kautta on sekä kallista että tehotonta. Tuloerojen tasoittaminen tulonsiirroilla ja työn verotusta keventämällä on paitsi tehokkaampaa myös halvempaa.

Tuloverotuksen progressiota ei ole syytä lieventää

Ansiotuloverojärjestelmän progressiivisuuden säilyttäminen on tärkeää, jotta tuloeroja voidaan tasoittaa. Pienempien tuloerojen maissa talous toimii tehokkaasti useilla mittareilla. Tuloerojen tasaaminen on perusteltua myös oikeudenmukaisuuden näkökulmasta.

Verotuksen progressiota ei ole syytä lieventää, vaan pikemminkin progressiota voisi kiristää. Työn rajaveroasteiden alentamisella on työllisyyttä lisäävä vaikutus, mutta se on usein luultua paljon pienempi eikä rahoita itseään. Ylimpien rajaveroasteiden alentamisella ei olisi tuloverokertymää lisäävää vaikutusta. Vaikutus liittyy erityisesti tulonmuuntoon alemmin verotettujen pääomatulojen ja ansiotulojen välillä.

Työn verotuksen tulisi nykyistä paremmin tukea työn tekemistä ja teettämistä. Työn tekemisen tulisi aina olla sosiaaliturvalla elämistä kannattavampaa. Ansiotuloverotuksen tulisi olla tasolla, joka ei estä osaamisen lisäämistä tai vaativampien työtehtävien vastaanottamista.

Työllisyysasteen nostamiseksi työn verotukseen liittyviä kannustimia pitäisi kohdentaa ryhmiin, joiden päätökseen ottaa työtä vastaan, voidaan vaikuttaa verotuksella. Riittävät panostukset työn tarjontaa tukeviin julkisiin palveluihin voivat kuitenkin olla veronkevennyksiä tehokkaampia toimia työllisyyden kohentamiseksi.

Ympäristö- ja energiaverojen on ohjattava kestävään toimintaan

Globalisaatio ja kilpailu korkean tuottavuuden töistä kiihtyy, kun työ voidaan sijoittaa vapaasti. Tarpeet osaamisen jatkuvalla päivittämiselle korostuvat yksilöiden työmarkkinakelpoisuudessa ja yritysten toiminnan uudistamisessa. Omat muutospaineensa tuo pyrkimys pidentää työuria sekä väestön ikärakenne. Ympäristönsuojelun ja ilmastonmuutoksen merkitys verotusta säätelevänä tekijänä kasvaa suhteessa kilpailukykyäköhtiin.

Kestävän kehityksen tavoitteet on sidottava osaksi lainsäädännön ja valtion budjetin valmistelua. Ympäristö- ja energiaverolla voidaan ohjata ympäristön ja ilmaston kannalta kestävään toimintaan. Esimerkiksi sähkön kulutusta olisi energiatehokkuuden kannalta järkevämpää verottaa, kuin sen tuotantoa. Ympäristö- ja energiaverojen tasossa ja laajuudessa on kuitenkin otettava huomioon Suomessa toimivan tuotannon kilpailukykyisyys ja kotitalouksien ostovoiman kehitys.

Suomi tähtää fossiilisten polttoaineiden käytön merkittävään vähentämiseen ja ilmasto- ja energiapolitiikan tavoitteena on hiilineutraalius. Nykyisillä veroilla on sekä ympäristöpoliittinen että fiskaalinen tavoite. Veropolitiikan keinot tulisi ottaa nykyistä vahvemmin osaksi ilmastonmuutoksen ehkäisyn toimenpiteitä, esimerkiksi suosimalla vähäpäästöistä tuotantoa ja korottamalla runsaspäästöisen tuotannon tai haitallisten tuotteiden, kuten muovin verotusta. Pitkällä tähtäimellä myös kulutuksen verotusta tulisi uudistaa tukemaan kestävämpää käyttäytymistä ja kiertotaloutta.

Ilmaston lämpeneminen on saatava Pariisin ilmastositimukseen mukaisesti pysäytettyä alle kahteen asteeseen. Suomen tulisikin toimia EU-tasolla aktiivisesti päästöjen hinnoittelumekanismien kehittämiseksi.

Osinkoverouudistus ja yritystukien karsiminen lisäisi tuottavuutta

Listaamattomien yritysten hyvin lievä osinkoverotus perustuu mahdollisuuteen maksaa lähes verottomia osinkoja määrä, joka on enimmillään 8 % yrityksen nettovarallisuudesta.

Listaamattomien ja listattujen yritysten maksamien osinkojen verokohtelua tulee yhtenäistää. Tämä edistäisi tuottavuuden kasvua ja lisäisi verojärjestelmän neutraalisuutta. Nykyisen järjestelmän vaikutukset investointikannusteisiin ovat erilaiset eri yrityksillä. Listaamattomien yritysten nettovarallisuuteen perustuva osinkoverojärjestelmä ei ota huomioon palvelualan yrityksiä tai muita yrityksiä, joissa nettovarallisuutta ei juuri ole. Suomen taloudessa käynnissä oleva rakennemuutos teollisuudesta palveluihin lisää tarvetta uudistaa osinkoverotusta.

Lyhyen aikavälin vähimmäisuudistus olisi listaamattomien yritysten jakamien verohuojennettujen osinkojen laskennassa käytettävä tuottoprosentin alentaminen neljään prosenttiin. Muutos lisäisi verotuottoja noin 200 miljoonaa euroa. Listaamattomien yhtiöiden osinkoverotuksen kiristäminen heikentäisi myös houkuttimia tulojen muuntamiseen pääoma- ja ansiotulojen välillä.

Yritysten verotukia tulisi karsia. Karsittavien verotukien listalla tulisi olla tuotantorakenteen uudistumisen edellytyksiä jarruttavat tuet. Säästyneet varat tulee suunnata tutkimus- ja tuotekehittelyn kautta tuotantorakenteen uudistamiseen. Yritystukia tulisi suunnata ennen kaikkea yhteiskuntavastuulliseen ja uutta luovaan yritystoimintaan.

Useissa EU-maissa on käytössä verokannustimia tutkimus- ja kehittämistoimintaan. Suomi on harvoja poikkeuksia, joissa verotukea ei ole. Tämä lisää riskiä, että innovaatiotoimintaa kohdennetaan vastedes muualle kuin Suomeen. Tutkimus- ja tuotekehitystoiminnan verotuen on todettu lisäävän yritysten

innovaatioita merkittävästi. Verotuki ei korvaa innovaatiopolitiikan muita työkaluja, vaan se täydentää keinovalikoimaa. Tässä tapauksessa on perusteltua poiketa laajan veropohjan periaatteesta, koska tuen hyödyt ovat kansantaloudellisesti merkittäviä. Verotuet tulisi kohdentaa ensisijaisesti esimerkiksi ilmastonmuutosta ehkäisevien innovaatioiden sekä uutta inhimillistä työtä luovien digitaalisten ratkaisujen vauhdittamiseen.

Suomen yhteisöverokanta on kilpailukykyisellä tasolla

Yritysverotukseen tehtävät uudistukset tulisi toteuttaa staattisesti laskien kustannusneutraalisti kasvattamalla verotuottoja esimerkiksi veropohjan laajentamisella tai muiden yritystukien perkaamisella. Näin voitaisiin edistää elinkeinorakenteen uusiutumista ja tuottavuutta. Veropohjaa tiivistämällä voidaan lisätä verotuloja ja vähentää aggressiivista verosuunnittelua.

Suomen yhteisöverokanta on kilpailukykyinen eikä sitä tulisi alentaa. Suomen tulisi päinvastoin aktiivisesti edistää yhteisen yhdistetyn veropohjan sekä yhteisöveron vähimmäistason käyttöönottoa EU:ssa. Nämä toimet lopettaisivat rajat ylittävän aggressiivisen verosuunnittelun sekä haitallisen yritysveropohjilla kilpailun. Yritysverojärjestelmän selkeys ja sen kehittymisen johdonmukaisuus sekä toimeenpanon ennakoitavuus ovat myös investointeihin vaikuttavia verotuksellisia kilpailukykytekijöitä, joihin Suomen kannattaa panostaa.

Yritysverotuksen kehittämistä pohdittaessa on myös huomioitava, miten eri toimenpiteet edistävät yritysten kasvua parhaimmalla mahdollisella tavalla niiden elinkaaren eri vaiheissa. Suomessa on vain vähän nopeasti työntekijämääräänsä kasvattavia yrityksiä. Ne kuitenkin vastaavat merkittävältä osin uusien työpaikkojen luomisesta. Yritysverotuksen uudistamisessa tulisi edistää nuorten yritysten kasvua ja työllistämisedellytyksiä.

Omaisuu den ja varallisuuden verottaminen

Verotuksen painopistettä tulisi siirtää työn verotuksesta omaisuuden verotuksen suuntaan. Työn verotuksen tulisi nykyistä paremmin tukea työn tekemistä ja teettämistä.

Perintö- ja lahjaveroa ei tule alentaa, sillä ne ovat veroteoreettisesti perusteltuja veroja. Perintö- ja lahjaverot kohdistuvat varallisuuteen, jolloin talouden toimijoille syntyy kannustin pitää omaisuus tuottavassa muodossa. Niillä ei myöskään ole kielteisiä työllisyysvaikutuksia. Perintöveron maksun osalta olisi syytä harkita uudistusta, jossa vero maksettaisiin vasta kun omistusoikeus perittyn omaisuuteen siirtyy.

Varainsiirtoveron tuotto on noin 700 miljoonaa euroa, josta suurin osa kertyy asuntokaupasta. Sen poistamista on perusteltu työvoiman alueellisen liikkuvuuden vauhdittamisella. Osana verojärjestelmää varainsiirtovero toimii teknisesti hyvin ja tukee luovutusvoittoverotuksen toimittamista. Sen maltillinen alentaminen voisi edesauttaa työvoiman liikkuvuutta.

Länsimaisessa talouskeskustelussa on laajalti arvioitu, että varallisuuden tuotto kasvaa nopeammin kuin talous. Tämän kehityksen seurauksena omalla työllään vaurastuminen on vaikeampaa kuin aiemmin. Tässä kehityksessä suurimpia voittajia ovat yhteiskunnan varakkaimmat. Mahdollisuuksia varallisuusverotuksen palauttamiseen tulisikin selvittää siten, että samalla vanhan varallisuusverotuksen veropohjan aukot tilkittäisiin. Palkka- ja pääomatulojen verotuksellista eroa tulisi kaventaa kiristämällä maltillisesti pääomatulojen verotuksen progressiota.

Kiinteistövero sopii hyvin peruspalveluiden rahoittamiseen, sillä sen tuotto on suhdanteista riippumatonta toisin kuin esimerkiksi yhteisöveron. Kiinteistöveron tuottoa voitaisiin lisätä poistamalla sen ylärajat. Näin kunnat voisivat halutessaan saada lisätuloja.

Viime vuosina on yleistynyt vakuutuskuorien eli sijoitusvakuutusten kautta sijoittaminen. Ne mahdollistavat pääomaveron maksun viivästyttämisen ja haittaavat siten eri sijoitusten välistä neutraliteettia verotuksessa. Osakesijoittamisessa veroa maksetaan yhtiön osingoista ja myyntivoitoista, mutta vakuutuskuoressa kaikki on verovapaata, kun rahaa pysyy sen alla. Vakuutuskuoret mahdollistavat myös omaisuuden piilottamisen, kun vakuutuskuoren sisältö ei ole julkista tietoa. Vakuutuskuoret tulisi saattaa verotuksen piiriin siten, että kuoren sisältämän omaisuuden arvosta maksettaisiin vuosittain yksi prosentti pääomaverona. Vaihtoehtoisesti vakuutuskuoren omistaja voi avata kuoren sisällön ja tuotot, ja maksaa varallisuuden tuotoista normaalia pääomaveroa.

Maakuntaveron tarpeen palveluiden kehittämiseksi

Maakunnille tulisi maakuntauudistuksen myötä säätää erillinen maakuntaveron. Talouden tehokkuuden kannalta olisi järkevää, että päätökset menoista ja tuloista tehdään saman päättäjän toimesta. Maakunnan ulkopuolelta tuleva budjettirahoitus heikentää kannusteita tehdä kokonaistaloudellisia toimenpiteitä. Esimerkiksi työvoimapolitiikalla on julkiselle sektorille verotulovaikutuksia. Toisaalta maakuntaveron lisäisi maakuntatason demokraattisen päätöksenteon merkitystä.

Yhteenveto:

- 1** Verotuotot pitää turvata laajan veropohjan ja korkean työllisyyden kautta.
> Suomi tarvitsee pitkän aikavälin tiekartan verotuksen kehittämiseksi.
- 2** Verorakennetta tulisi muuttaa siten, että pääomien ja varallisuuden osuus nousisi ja työn laskisi.
- 3** Pieni- ja keskituloisten tuloverotusta pitää keventää maltillisesti työnteon kannusteiden parantamiseksi.
- 4** Perintö- ja lahjavero pitää säilyttää. Mahdollisuutta varallisuusveron palauttamiseen pitäisi selvittää.
- 5** Alv-kannan yhtenäistämisen mahdollisuutta pitäisi selvittää.
- 6** Ympäristöperusteisilla veroilla pitää ohjata ilmastotavoitteiden saavuttamista.
- 7** Yritysverotus ja osinkoverotus on erittäin kilpailukykyisellä tasolla.
- 8** Pörssiin listattujen ja listaamattomien yritysten verokohtelua pitää kehittää yhdenmukaisemmaksi.
- 9** Harmaa talous ja verokeinottelu kuriin!
- 10** Maakuntavero on tarpeen palveluiden kehittämiseksi

STTK:n jäsenliitot

Ammattiliitto Nousu
www.nousu.org

Ammattiliitto Pro
www.proliitto.fi

Erityisalojen Toimihenkilöliitto ERTO
www.erto.fi

Julkis- ja yksityisalojen toimihenkilöliitto Jyty
www.jytyliitto.fi

Kirkon alat
www.kirkonalat.fi

Liiketalouden Liitto LTA
www.liiketaloudenliitto.fi

LUVA – Luonnonvarat
www.luva.fi

Meijerialan ammattilaiset MVL
www.mvl.fi

Palkansaajajärjestö Pardia
www.pardia.fi

Rakennusinsinöörit ja -arkkitehdit RIA
www.ria.fi

Suomen Erityisteknisten Liitto SETELI
www.seteli.fi

Suomen Konepäällystöliitto SKL
www.konepaallystoliitto.fi

Suomen Laivanpäällystöliitto SLPL
www.seacommand.fi

Suomen lähi- ja perushoitajaliitto SuPer
www.superliitto.fi

Suomen Palomiesliitto SPAL
www.palomiesliitto.fi

Tehy
www.tehy.fi

Vakuutusväen Liitto Vvli
www.vvl.fi

www.sttk.fi

